

FIIT +

Sonet en el camping “Toro Blau”

Agraïts, Cata, per haver vingut
de dins de la ciutat fins a la mar.
Estàvem nostalgiosos de parlar
amb gent amiga, puis no se'ns acut

cap pensament formós, joiós i agut
que faci riure a l'aire, al passar,
o faci a les onades més dansar
quan el vent els hi ho ha dit com ha pogut.

Amb recança has anat cap a la sorra
-a on la mar, tota petjada esborra-
i ara veus enjoiada d'aigua i sol.

¡Quina pena te'n vagis a la tarda!
¿És, potser, que el teu anima s'acovarda
perquè al cap vespre el mar resta tan sol?

Alfred Rubio de Castarlenas